

F° nr.:

Repertoriumnummer
21/
Griffinummer
21/
Rolnummer
16/900/A
Datum van uitspraak
16 maart 2017
Familiedossier nummer:
230101-15-02042

Uitgifte

Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:	Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:

Rechtsmiddelen

VERZET aangetekend op:
AR-nr.:
HOGER BEROEP/CASSATIE aangetekend op:
Rolnummer hof:

☐ Niet aan te bieden aan de ontvanger

**rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen**

sectie familie- en jeugdrechtbank

vonnis

Aangeboden op te ANTWERPEN
Niet te registreren De e.a. inspecteur

PRO DEO
Kamer AF3

Inzake:

E.F.,

geboren te [...] (Marokko) op dd/mm/jjjj en wonende te [adres, België],
-toegelaten tot het voordeel van de kosteloze rechtspleging bij beslissing van het bureau voor
rechtsbijstand bij deze rechtbank van 5 februari 2016 (16/168/I)

eisende partij,

-in persoon en bijgestaan door Mr. [naam] te [adres] (ref. [...])

TEGEN:

A.M.,

geboren te [...] (Marokko) op dd/mm/jjjj en wonende te [adres, België],

verwerende partij,

-vertegenwoordigd ter zitting door Mr. [naam] N. loco Mr. [naam] te [adres] (ref. [...])

Gezien de stukken in het dossier der rechtspleging, ondermeer:

- het inleidend verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 17 februari 2016;
- de neergelegde besluiten en bundels.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

Gehoord partijen in hun middelen en gezegden op 16 februari 2017.

1. Vordering

Eisende partij vordert een onderhoudsuitkering na echtscheiding ten belope van 379,60 EUR per maand en dit gedurende 45 jaar.

Verwerende partij besluit tot de onontvankelijkheid minstens ongegrondheid.

2.Bevoegdheid – ontvankelijkheid – toepasselijk recht

Wat de internationale bevoegdheid op het gebied van alimentatie betreft, dient de verordening (EG) nr. 4/2009 van de Raad van 18 december 2008 betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen, te worden toegepast. Art. 3 van die verordening bevat verschillende aanknopingspunten die in casu leiden tot de bevoegdheid van de Belgische gerechten ter zake: (b) gewone verblijfplaats van de onderhoudsgerechtigde.

Wat het toepasselijke recht betreft, verwijst art. 15 van diezelfde verordening naar het Haagse protocol van 23 november 2007 inzake het recht dat van toepassing is op onderhoudsverplichtingen, waardoor België gebonden is. In overeenstemming met art. 3 van dat protocol beheerst het recht van de staat van de gewone verblijfplaats van de

onderhoudsgerechtigde de onderhoudsverplichtingen, waardoor het Belgische recht wordt aangeduid.

Uit het Marokkaanse vonnis blijkt dat door mevr. E.F. 80.000 dhs. werden toegekend. De rechtbank kan uit het vonnis niet afleiden of het gaat om een daadwerkelijk levensonderhoud in de zin van artikel 301 B.W. De rechtbank is derhalve van oordeel van de vordering die regelmatig werd ingesteld, ontvankelijk is.

3. Beoordeling

Partijen zijn na 44 jaar huwelijk uit de echt gescheiden. Uit het huwelijk werden 6 kinderen geboren, thans meerderjarig.

Na de echtscheiding kan de rechtbank krachtens artikel 301, §2 eerste lid van het Burgerlijk Wetboek op verzoek van de behoeftige echtgenoot een uitkering tot levensonderhoud toestaan ten laste van de andere echtgenoot. De economisch zwakste ex-echtgenoot wordt aanzien als behoeftig en is dus principieel onderhoudsgerechtigd, terwijl de economisch sterkste ex-echtgenoot principieel onderhoudsplichtig is.

Artikel 301, §3 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt verder dat de rechtbank het bedrag van de onderhoudsuitkering vastlegt die ten minste de staat van behoefte van de uitkeringsgerechtigde moet dekken. De rechtbank houdt hierbij rekening met de inkomsten en mogelijkheden van de echtgenoten en met de aanzienlijke terugval van de economische situatie van de uitkeringsgerechtigde. Om die terugval te waarderen, baseert de rechter zich met name op de duur van het huwelijk, de leeftijd van partijen, hun gedrag tijdens het huwelijk inzake de organisatie van hun noden en het ten laste nemen van de kinderen tijdens het samenleven of daarna.

Mevr. E.F., 63 jaar oud, heeft tijdens het huwelijk nooit inkomsten uit arbeid verdiend. Zij heeft ingestaan voor de zorg en opvoeding van de kinderen. Zij ontvangt thans OCMW-steun ten bedrage van ongeveer 500 euro per maand. Gedurende de periode van feitelijke scheiding heeft mevr. E.F. de helft van het gezinspensioen van dhr. A.M. ontvangen. Zij verblijft in de voormalige echtelijke woonst en heeft de gebruikelijke kosten voor nutsvoorzieningen. Ingevolge het Marokkaans echtscheidingsvonnis heeft mevr. E.F. recht op een som van 80.000 dhr., zijnde ongeveer 7.500 euro.

Dhr. A.M., 73 jaar oud, ontvangt een maandelijks pensioen van ongeveer 1.100 euro. Hij zou thans bij zijn zoon verblijven.

De rechtbank is van oordeel dat gelet op de som waarop mevr. E.F. recht heeft ingevolge het echtscheidingsvonnis en het beperkte inkomen van dhr. A.M., mevr. E.F. geen recht toekomt op een onderhoudsuitkering.

De vordering wordt derhalve afgewezen als ongegrond.

Gerechtskosten

Gelet op de aard van het geding en de hoedanigheid van partijen worden de kosten van rechtspleging gedeeld en de rechtsplegingsvergoedingen omgeslagen met dien verstande dat zij geacht worden elkaar te compenseren, zodat de ene partij geen rechtsplegingsvergoeding aan de andere hoeft te betalen.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Rechtsprekend op tegenspraak.
Alle andere en strijdige besluiten verwerpend.

Verklaart de vordering ontvankelijk doch ongegrond.

Veroordeelt elk van de partijen tot de helft van de kosten en uitgaven voor de rechtspleging, niet vereffend bij gebreke aan opgave en compenseert gelijk evenredig de rechtsplegingsvergoedingen.

Dit vonnis werd uitgesproken op **zestien maart tweeduizend zeventien** in openbare zitting van de Kamer AF3, die samengesteld was uit:

, rechter
, griffier

, griffier

, rechter